

1 октомври – Международен ден на музиката

ЖЕНЩИНА В МИРЕ МУЗЫКИ

Водоворот будней поглощает человека, и лишь иногда праздничный луч озаряет эту пучину, заставит оглянуться вокруг и улыбнуться. Мою героиню зовут Ириной. В нестандартных жизненных ситуациях она всегда оставалась мудрой и корректной, строгой и простой.

Росла Ира доброй и общительной девчонкой, ценила и уважала справедливость во всем, ведь она родилась в многодетной семье, где ценилось всегда трудолюбие и взаимопонимание. С детства любила музыку и песню, успешно окончила музшколу, а потом и культпросветучилище по классу фортепиано и аккордеона. Сегодня **Ирина Ивановна Минова** успешно работает в нашей музшколе и у нее немало одаренных учеников.

«Музыка, она вся – порыв! Как сказал Н.В. Гоголь: она вдруг, за одним разом, отрывает человека от земли его, оглушает его громом могущих звуков и разом погружает его в свой мир. Музыка можно сравнить с шахматной игрой. Мелодия – это король, из-за которого ведется игра, а гармония – ферзь, самая сильная фигура, которую мы познаем на наших уроках в музшколе и в этом мне помогают высокопрофессионалы музыки и вокала, мои коллеги по школе Е.Ю. Далакова и Н.А. Остапенко, за что я им очень благодарна», – говорит Ирина.

У нее простая биография. Родилась в обычной крестьянской семье. Гордилась всегда своими родителями, очень жаль, что они рано ушли из жизни. Окончила культпросветучилище по специальности руководителя оркестра народных инструментов, ряд лет работала аккомпаниатором в нашем ДК. Все было, чего скрывать, – удачи, неудачи, но всегда жила надеждой, что Бог поможет. Были и такие времена, когда было сокращение штата в ДК и ей приходилось работать техничкой. Бывало, что и здоровье подводило, но ее всегда поддерживали родные:

супруг **Марк**, дочь **Катя** и сын **Иван**. Дочь окончила уже педагогический ВУЗ, а сын учится в высшей мореходке на электромеханика.

Теперь она спокойна и успешно работает уже несколько лет в нашей музшколе, где немало талантливых людей – среди них наша любимица **Кристина Жечкова**, обладательница Гран-при международного конкурса, которая ныне готовится поступать по классу вокала в консерваторию Болгарии, и мы все будем за нее переживать. В свободное время Ирина любит поварить, заниматься огородом. Обязательно побывает на службе в церкви, посетит культурные мероприятия в ДК.

«Нынешней молодежи хочется пожелать уважать и ценить старшее поколение, ведь они в свое время многое сделали для Вас, любите музыку, ведь она наполняет нашу жизнь, т.к. без нее жизнь потускнела бы!» – говорит Ирина Ивановна.

Соглашусь со своей героиней, потому что музыка помогает нам найти в себе новые, неведомые нам прежде силы, и мы увидим жизнь в новых тонах и красках.

Михаил КАЛАЯНОВ,
пос. Суворово
Измаильского р-на

30 септември – Ден на библиотекаря

АКТИВЕН И НАДАРЕН ДЕЛЖИЛЕРСКИ БИБЛИОТЕКАР

В живота, историята и културата на обществото библиотеките изиграват важна и неоченима роля. Библиотеката е памет на човечеството – в нея се съхраняват знанията на много векове и народи. Библиотеката е не само място с голям брой книжен фонд и нови технологии, най-първо това са хора, които са отбразение на тези заведения – техните сътрудници.

Вече 35 години в селската библиотека на бесарабското българско село Делжилер, Татарбунарско, се труди Анна НЕДЯЛКОВА. След завършване на средното училище през 1983 г. тя задочно постъпва в Одеското культпросветно училище. Същата година тя започва да работи в библиотеката на родното село. През 1987 г. нашата героиня получава диплома за завършване на училището по специалност „Библиотечарско дело“.

„През онези години завеждаща на библиотеката беше Мария Челак – добър специалист и невероятна жена. Тя ме подготви за кандидатстване в училището. И много ми е мъчно, че тя вече не е с нас днес“ – сподели Анна Дмитриевна.

Библиотеката в Делжилер се намира в сградата на селския Дом на културата, който сега е в състояние на капитален ремонт. Това става благодарение на финансовата подкрепа на депутата на Одеския областен съвет Трифон Антов.

От разговора с г-жа Недялкова става ясно, че библиотеката в Делжилер функционира стабилно години наред. Фондът ѝ съставя повече от 12 хил. екземпляра. Основно литературата идва от Централната районна библиотека в Татарбунари. Посетителите на библиотеката основно са младите и възрастни делжилерци. За ученици от 10-11 класове в начало на всяка учебна година тук се провеждат библиотечни уроци. За по-големите действа клуб по интереси „Надя“. Мероприятията в библиотеката се провеждат заедно със селския Дом на културата. „В селото ни има много надарени с поетическия талант делжилерци: **Петр Кичук, Василиса Базан, Дмитрий Недялков, Светлана Кичук, Елена Мержан** и други. Затова, вече като традиция, в библиотеката се провежда мероприятиято „Поэзия – музыка души“ – казва Анна Дмитриевна. Голяма роля в провеждането на такива културни събития е и заслугата на кмета

на селото **Иван Станимак**. Също така активно вземат участие в работата на библиотеката нейните методисти, специалисти, директорът на районната библиотека **Татяна Стоянова**. Провежданите от тях семинари оказват положително влияние на функционирането на библиотеката.

Освен основната работа г-жа Недялкова активно участва в културния живот на селото и сьнародниците си – тя е участница в народния ансамбъл „Делжилерка“ и е ръководител на танцовия колектив „Росна китка“. В него танкуват учители, възпитатели на детската градина, активни делжилерци. Освен участието си в различни изяви в родното село, района, областта, колективът се представя и на международна сцена: миналата година участва във фестивала в Полша, тази година – в Румъния.

Освен че е добър специалист Анна Дмитриевна е и добра майка, хубава домакиня, сърдечна баба. Заедно със съпруга си възпитаха две деца: син **Александр**, живее в гр. Одеса, и дъщеря **Олга**, живее до Одеса в с. Нерубайское. „Голяма радост за нас са нашите две внучки и внук. Благодаря на своя съпруг за разбирането и помощта като в работата ми, така и в обществения живот и въкъщи“ – казва тя. Съпругът на Анна Дмитриевна работи като инструктор в Татарбунарския клуб за шашки и шах.

В Деня на библиотекаря Анна Дмитриевна честити на колегите си професионалния празник с пожелания за здраве, успехи, всичко най-добро в живота.

Валерий КОПТЕЛЕЦ

СПАЗВАНЕ НА НАРОДНИТЕ ТРАДИЦИИ В КУБЕЙ

В село Кубей, Болградско, се състоя литературно-музикалната вечер „Я вырос здесь и край мне этот дорог“. Мероприятието бе проведено в рамките на областния конкурс „Спільна просвітницька і популяризаторська діяльність бібліотек, клубних закладів і музеїв області, як шлях патріотичного виховання“ и бе привързано към Годината за опазване на културното наследство в Украйна.

Празникът премина ярко и патриотично. Водещите разказаха на присъстващите важноста за спазване на традициите и обредите в родното си село, за хората, които със своята

активна дейност правят голяма вноска в развитието на традициите в Кубей.

По време на програмата звучаха популярните в селото песни и стихове, бяха показани фрагменти от обредите, които и до сега са се съхранили и всяка година се провеждат в това бесарабско кътче: „Трифон Зарезан“, „Лазаруване“, „Седянки“ и др. На обрета „Седянки“ участваше най-възрастната жителка на Кубей, която навърши 92 години.

След мероприятиято желаещите посетиха наскоро отворения в Кубей музей „Стара къща“, където са събрани експонати от бита и всекидневието на своите баби и дядовци.

